

عنوان مقاله:

برآورد قابلیت ترکیب عموم یو خصوصی لاین های جدید آفتابگردان

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سهیلا احمد پور - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات دانشگاه زنجان

جلال صبا - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان

مهدی غفاری - عضو هیات علمی ایستگاه تحقیقات کشاورزی خوی

زهرارودباری - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

در این ارزیابی قابلیت ترکیب عمومی و خصوصی لاین های جدید رستورر و نرعیق آفتابگردان به روش تجزیه لاین x تستر به همراه اجزای واریانس ژنتیکی برآورد شد. 6 لاین رستورر استخراج شده از هیبریدهای وارداتی؛ 4 لاین نرعیق به عنوان تستر در سال 1385 تلاقی یافته و 24 ترکیب حاصل به همراه شاهد آلستار در سال 86 در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوی از نظر خصوصیات زراعی ارزیابی شد. تجزیه واریانس برای صفات شروع گلدهی، دوره رویش، ارتفاع بوته، قطر ساقه و طبق، تعداد دانه در طبق، ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و روغن و درصد روغن صورت گرفت و قابلیت ترکیب عمومی هر لاین و قابلیت ترکیب خصوصی ترکیبات سینگل کراس برآورد شد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس حاکی از وجود تنوع بین هیبریدهای جدید از نظر کلیه صفات به غیر از قطر ساقه و غیر از قطر ساقه و وزن هزار دانه تفاوت معنی دار وجود داشت، صفات شروع گلدهی و دوره رویش تحت تاثیر هر دو نوع اثرات افزایشی و غالبیت بود. قطر ساقه، تعداد دانه در طبق و درصد روغن بیشتر تحت تاثیر اثرات افزایشی بودند. نقش اثرات غالبیت در کنترل سایر صفات بیشتر از اثرات افزایشی بود. لاین های رستورر R-G85-26 و RG85-46 و RG85-56 و تسترهای AG85-52 و AG85-330 از بالاترین قابلیت ترکیب عمومی برای عملکرد دانه و روغن برخوردار بودند. ترکیبات RG85-19×AG85-222 و RG85-52×AG85-21 و RG85-21×AG85-148 مناسب ترین ترکیب پذیری خصوصی را برای عملکرد دانه و روغن داشتند.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، اجزای واریانس، قابلیت ترکیب و لاین x تستر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/298831>

